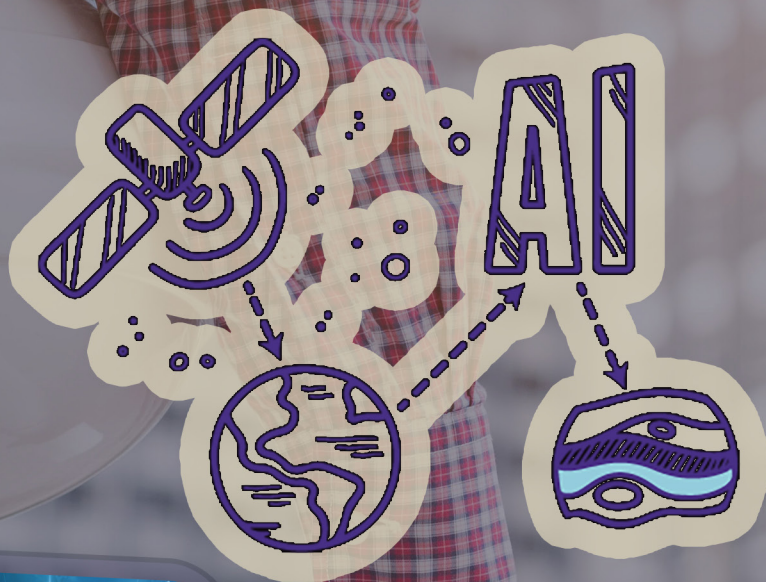


نشریه شیزماز

انجمن علمی دانشجویی مهندسی نقشه برداری

نسخه شماره ۲ - بهار ۱۴۰۳





سخن سردبیر

ژیزمان: دریچه‌ای به سوی دنیای ژئوماتیک

با سلام و احترام،

ژیزمان، مجله‌ی تخصصی ژئوماتیک، بار دیگر با مجموعه‌ای از جدیدترین یافته‌ها و پژوهش‌های این حوزه، به استقبال شما فرهیختگان می‌آید. در این شماره نیز، رسالت خود را ارتقای دانش و آگاهی فعالان و علاقه‌مندان به این عرصه می‌دانیم و با گردآوری مقالات علمی و کاربردی، گامی در جهت تحقق این رسالت برداشته‌ایم. ما سعی کردیم در این نشریه از آخرین دستاوردها و پیشرفت‌ها در زمینه سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی برای شما مقالات با ارزشی ارائه دهیم. در این شماره نیز به تعبیر ادب، از زحمات آقای دکتر نیازمردی به عنوان مدیر مسئول و اعضای تحریریه و تمامی افرادی که در ارسال مقالات خود به ما کمک کرده‌اند، کمال تشکر و قدردانی را داریم. از این به بعد، همواره منتظر نگارشات و پژوهش‌های متنوع و ارزشمند شما عزیزان هستیم تا بتوانیم با همکاری شما، به اهداف تحقق دانش و آگاهی در حوزه ژئوماتیک بیشتر نزدیک شویم. امیدواریم که این شماره از ژیزمان برای شما مفید و پربار باشد. نظرات و پیشنهادات شما را همواره چراغ راه خود می‌دانیم. با تشکر و ارادت فراوان - پویا مرادی



سردبیر
پویا مرادی

معرفی اعضا نشریه

هیئت تحریریه



مصطفی محمدی



بهنام صولتی نیا

فهرست مطالب

- ۴.....WSF (ردپای سکونتگاه جهانی) تکامل از فضا.....
- ۶.....Wingtra از راه حل پیشگامانه پهباد لیدار خود رو نمایی کرد.....
- ۸.....چگونه لیدار پهبادی برنامه ریزی پاکسازی مین های زمینی را بهبود می بخشد؟.....
- ۱۰.....یکساله شدن نسخه هشت الگوریتم YOLO.....
- ۱۲.....شبکه‌های عصبی عمیق برای تفکیک محصولات کشاورزی.....
- ۱۴.....اقیانوس مملو از ذرات ریز پلاستیکی است.....
- ۱۶.....دگرگونی کارتو.....
- ۱۸.....امروزه فناوری GIS کاداستر چند منظوره را در دسترس قرار می دهد.....

همکاران



زهرة حبیبی



افسانه طالبی زاده



نازنین محبوبی زاده



مژده علوی

ژیزمان

دانشگاه

تفصیلات تکمیلی صنعتی و فناوری پیشرفته

صاحب امتیاز

انجمن علمی دانشجویی نقشه برداری

استاد مشاور انجمن و مدیر

مسئول نشریه

دکتر سعید نیازمردی



WSF (ردپای سکونتگاه جهانی) تکامل از فضا

۱۵ نوامبر ۲۰۲۱
مترجم: پویا مرادی

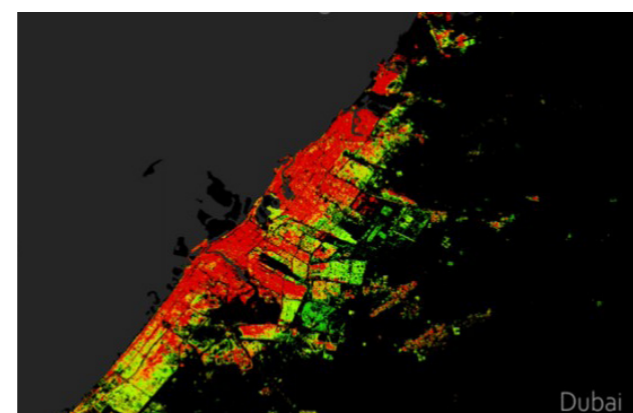
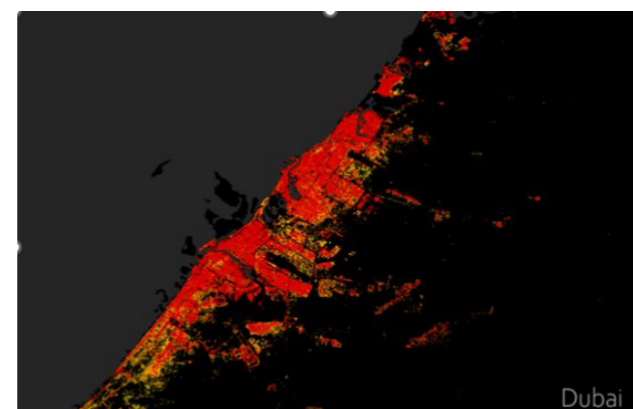
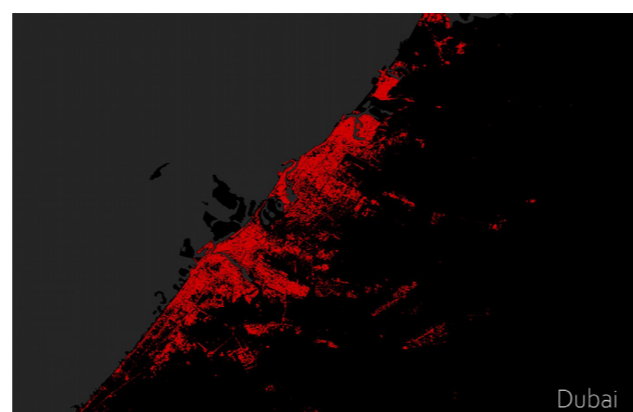
جهت مشاهده مقاله اصلی اسکن کنید



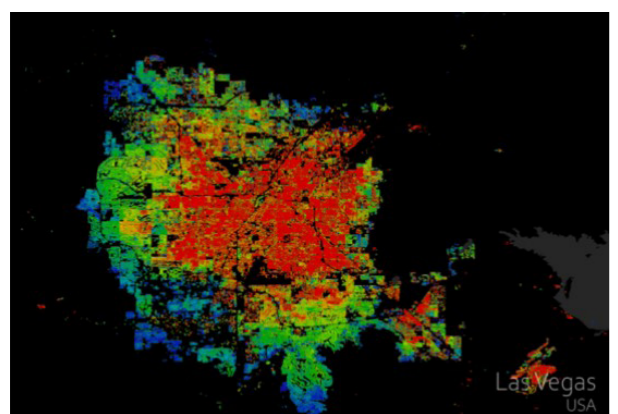
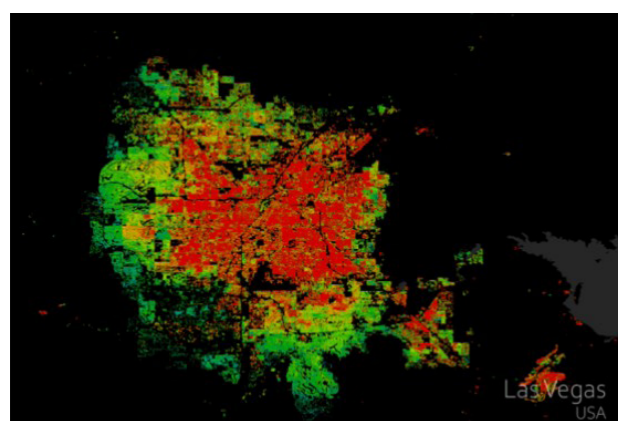
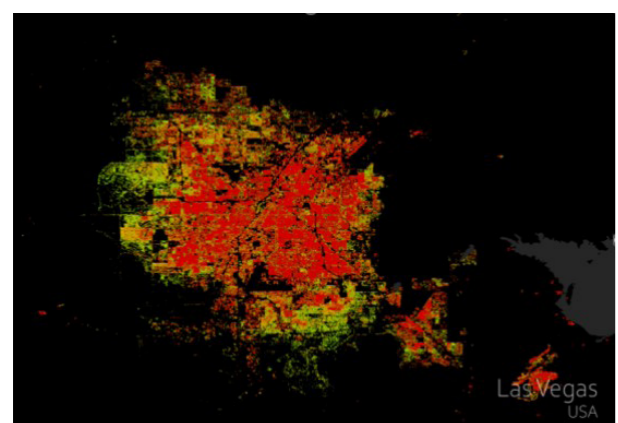
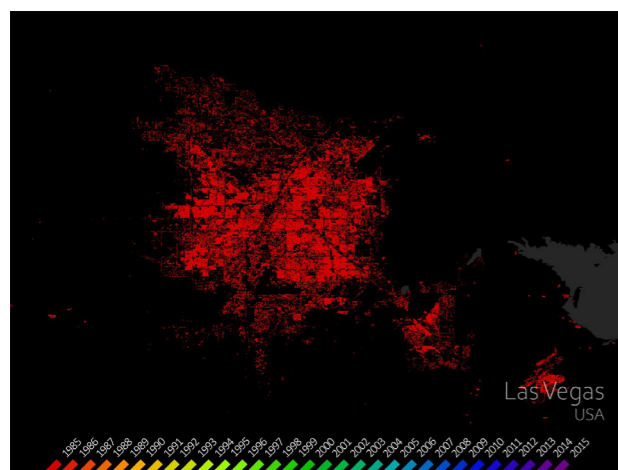
بر اساس گزارش بخش اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل متحد، انتظار می رود جمعیت جهان در سال ۲۰۵۰ به ۹٫۷ میلیارد نفر برسد. در حال حاضر ۵۵ درصد از جمعیت جهان در مناطق شهری زندگی می کنند و پیش بینی می شود که این رقم تا سال ۲۰۵۰ به ۶۸ درصد افزایش یابد. شهرنشینی سریع و بدون برنامه ریزی، همراه با چالش های ناشی از تغییرات آب و هوا، می تواند منجر به افزایش آلودگی هوا، آسیب پذیری بیشتر در برابر بلایای طبیعی و همچنین مسائلی مربوط به مدیریت منابع مانند آب، مواد اولیه و انرژی شود. برای بهبود درک روندهای جاری در شهرنشینی جهانی، آژانس فضایی اروپا (ESA) و مرکز هوافضای آلمان (DLR) با همکاری تیم Google Earth Engine، به طور مشترک در حال توسعه ردپای جهانی سکونتگاه ها هستند که به عنوان جامع ترین مجموعه داده جهان در مورد سکونتگاه های انسانی شناخته می شود. مجموعه ردپای جهانی سکونتگاه ها شامل چندین محصول مختلف است که دو مورد از آن ها به مناسبت روز شهرها، مناطق و محیط ساخته شده در کنفرانس تغییرات آب و هوایی سازمان ملل متحد (COP۲۶) امسال به صورت عمومی منتشر شده اند: ردپای جهانی سکونتگاه ها ۲۰۱۹ (WSF ۲۰۱۹) و تکامل ردپای جهانی سکونتگاه ها (WSF Evolution). این محصولات با استفاده از میلیون ها ساعت پردازش در Google Earth Engine، پلتفرم گوگل برای تحلیل داده های جغرافیایی فضایی، ساخته شده اند. WSF ۲۰۱۹ با جزئیات و دقتی بی سابقه اطلاعات شهرنشینی جهانی را ارائه می دهد و از داده های مأموریت های ماهواره ای کوپرنیکوس سنتینل ۱- و سنتینل ۲- (Copernicus Sentinel ۱-and Sentinel ۲-missions) بهره می برد. WSF Evolution با پردازش هفت میلیون تصویر ماهواره ای لندست ایالات متحده که بین سال های ۱۹۸۵ تا ۲۰۱۵ جمع آوری شده اند، ساخته شده است و رشد جهانی شهرک های انسان ساخت را به صورت سالانه نشان می دهد. این مجموعه بی سابقه از محصولات جهانی در مورد سکونتگاه های انسانی، درک ما از شهرنشینی را در مقیاس جهانی ارتقا می دهد. محصولات جدید ردپای سکونتگاه جهانی به یک دارایی برای دفاتر آمار ملی، مقامات محلی، جامعه مدنی و همچنین سازمان های بین المللی درگیر در اجرای هدف توسعه پایدار ۱۱ از دستور کار ۲۰۳۰ در مورد توسعه پایدار و برنامه شهری جدید تبدیل خواهد شد. مجموعه داده WSF ثابت کرده است که یک منبع کلیدی برای تجزیه و تحلیل شهرنشینی در کشورهای در حال توسعه است، جایی که اغلب اطلاعات در دسترس نیست یا ضعیف است.

اطلاعاتی در مورد وسعت کلی سکونتگاه های انسانی در بخش های وسیعی از جهان در دسترس نیست. اینجاست که ردپای سکونتگاه جهانی به میان می آید. ردپای سکونتگاه جهانی یک پایگاه دانشی فراهم می کند که می تواند از محققان، ارگان های دولتی و سایر ذینفعان مانند برنامه ریزان شهری برای درک بهتر چگونگی شهرنشینی حمایت کند و به طور همزمان، استراتژی های توسعه شهری پایدار را برای تصمیم گیری های سیاستی آگاهانه در محل و سطوح ملی اجرا کند. تکامل ردپای سکونتگاه جهانی با پردازش هفت میلیون تصویر از ماهواره لندست ایالات متحده جمع آوری شده بین سال های ۱۹۸۵ تا ۲۰۱۵ ایجاد شده است و رشد سکونتگاه های انسانی در سراسر جهان را بر اساس سال به سال نشان می دهد. مجموعه کامل شهرها از تکامل ردپای سکونتگاه جهانی را می توانید در اینجا مشاهده کنید. مارک پاکینینی از آژانس فضایی اروپا (ESA) می گوید: «در دسترس بودن جریان های داده پیوسته با کیفیت بالا و مشاهدات ماهواره ای رایگان مانند سنتینل های برنامه کوپرنیک اروپایی و مأموریت های لندست در ترکیب با ظهور روش های خودکار برای پردازش داده های بزرگ و تجزیه و تحلیل داده ها و دموکراتیک کردن هزینه های محاسباتی، فرصت های بی سابقه ای را برای نظارت مؤثر بر تغییرات و روند توسعه شهری در سطح جهانی ارائه می دهد.» ردپای سکونتگاه جهانی نمونه ای عالی برای اینکه چگونه می توانیم انقلاب داده ها را به نفع همه کشورها و شهرها بسیج کنیم و هیچ کس را پشت سر نگذاریم می باشد، که یکی از لایتموتیف های برنامه ۲۰۳۰ در مورد توسعه پایدار است. محصولات جدید ردپای سکونتگاه جهانی بازخورد مثبتی از تعدادی از کاربران دریافت کرده اند که به آنها دسترسی اولیه داده شده است، مانند بانک جهانی، بانک توسعه آسیایی، UN-Habitat و کمیته بین المللی صلیب سرخ. رابرت ندوگوا، رئیس بخش داده ها و تجزیه و تحلیل UN-Habitat و سرپرست آمار جهانی شهری در UN-Habitat، اظهار داشت: «تکامل ردپای سکونتگاه جهانی، تجزیه و تحلیل مقیاس پذیر و محاسبه گرایش های شهرنشینی فضایی را نه تنها برای مناطق شهری، بلکه در مقیاس ملی و جهانی نیز امکان پذیر کرده است.» «ما باید به سمت ساختن شهرهای پایدار و سکونتگاه های انسانی حرکت کنیم و این بستگی به این دارد که چقدر این مناطق را اندازه گیری کنیم و چقدر بتوانیم رشد همه این شهرها را در آینده پیش بینی کنیم. من معتقدم که رصد زمین و فناوری های جغرافیایی ابزارهای مورد نیاز را در اختیار ما قرار می دهند تا بتوانیم در این مسیر رشد کنیم.»

سامح وهبا، مدیر شهری بانک جهانی، مدیریت ریسک بلایا، تاب آوری و عملکرد جهانی زمین، افزود: «داده های بزرگ به طور گسترده برای درک و تحلیل روندهای توسعه فعلی، چالش های کلیدی و سناریوهای شهرنشینی آینده در مناطق مختلف استفاده می شوند. مشارکت با آژانس فضایی اروپا (ESA)، مرکز هوافضای آلمان (DLR) و سایر سازمان ها در سال های گذشته به ما این امکان را می دهد که مرزهای دانش خود را گسترش دهیم و از داده های مبتنی بر شواهد در تصمیم گیری خود استفاده کنیم. «تیم ما با استفاده از تکامل ردپای سکونتگاه جهانی، خطر سیل شهرهای در حال رشد در سراسر جهان مانند بانکوک در تایلند را ردیابی کرده است. داده ها نشان می دهند که روند نگران کننده ای وجود دارد که مشاهده می کنیم سکونتگاه های جدید و برنامه ریزی نشده در مناطق پرخطر سیل به ویژه در کشورهای کم درآمد و متوسط رشد چشمگیری داشته است. داده های با وضوح بالا به ما اجازه می دهند تا با همکاران خود در سراسر جهان کار کنیم تا تعیین کنیم که این خطر چگونه در حال تکامل است و محرک های اینچنینی رشد شهری پرخطر را شناسایی کنیم.»



شکل ۱: تکامل دبی، امارات متحده عربی



شکل ۲: رشد لاس وگاس، نوادا، ایالات متحده آمریکا



Wingtra از راه حل پیشگامانه پهپاد لیدار خود رونمایی کرد!

۱۴ فوریه ۲۰۲۴

مترجم: زهره حبیبی



جهت مشاهده مقاله اصلی اسکن کنید

Fast and accurate survey data
every time



در مقایسه با سایر سنسورهای لیدار در این محدوده قیمتی، نویز بسیار کمی دارد و دقت کلی استثنایی ارائه می دهد. یکی از ویژگی‌های قابل توجه Wingtra Lidar، کاهش زمان اجرای عملیات میدانی است. این سیستم نیاز به کالیبراسیون ندارد و تنها در یک دقیقه راه‌اندازی می‌شود. اپلیکیشن کاربرپسند Wingtra Lidar و تجربه کاملاً خودکار این سیستم، حتی برای کاربران تازه‌کار در زمینه جمع‌آوری داده‌های لیدار به سرعت ایجاد اعتماد می‌کند و این ویژگی باعث صرفه‌جویی حداقل یک ساعت در هر پروژه نسبت به سایر سیستم‌های مشابه می‌شود. لئو لیو، مدیر بخش راهکارهای نقشه برداری در Inertial Labs، کارایی این سیستم را تحسین کرد: «جمع‌آوری و پردازش داده‌های لیدار Wingtra فوق‌العاده کارآمد است. از نظر فنی، اگر همه چیز را ساختار بندی کنید، به معنای واقعی کلمه، فقط با یک کلیک به ابر نقاط مورد نظر خود می‌رسید. در مورد نقشه برداری با پهپاد لیدار، هدف این است که استفاده از آن ارزان‌تر و ساده‌تر شود.» Wingtra Lidar دقت عمودی ۳ سانتی‌متری ارائه می‌دهد که در ارتفاع پرواز ۶۰ متری (۲۰۰ فوتی) توسط مشتریان پیشرو به عنوان برترین سیستم در محدوده خود تأیید شده است. تراکم نقاط این سیستم در بین رقبای خود پیشرو بوده و طراحی پهپاد WingtraOne GEN II و الگوی پرواز خودکار آن، ثبات نتایج را برای خلبان‌های مختلف تضمین می‌کند. برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد Wingtra Lidar و چگونگی عملکرد آن، از وبسایت Geo-matching بازدید کنید.

شرکت Wingtra از راه حل پیشرفته پهپاد های لیدار خود رونمایی کرد. بار مفید جدید لیدار به گونه ای طراحی شده است که به طور یکپارچه کارایی، سادگی و دقت بالا را که ویژگی های شناخته شده پهپاد های Wingtra One GEN II است، با حسگر پیشرفته لیدار ساخته شده توسط Wingtra ترکیب کند. این فناوری جدید، پیشرفت قابل توجهی در این صنعت به شمار می‌رود. Wingtra به عنوان یک بازیگر مهم در عرصه فناوری پهپاد ها، با ارائه این راه حل گامی بزرگ برداشته است. راه حل این شرکت مستقر در سوئیس، پیش از این نیز در سراسر جهان مورد توجه قرار گرفته است، چرا که مشتریان در بخش های مختلف، از Wingtra One GEN II برای نقشه برداری کارآمد، ایمن و مکرر جهت تحلیل فتوگرامتریک محل کار استفاده می‌کنند. با افزوده شدن بار مفید لیدار با طراحی دقیق، اکنون یک راه حل جامع ارائه می‌شود که تمامی مراحل، از کشف اولیه تا اجرای پروژه و نگهداری زیرساخت را پوشش می‌دهد. با گنجاندن اسکنر رده بالای Hesai، واحد اندازه‌گیری حرکت و موقعیت Inertial Labs و سیستم موقعیت یاب ماهواره‌ای NovAtel، بار مفید لیدار Wingtra نیاز به هم ترازای طولانی و وقت گیر نوارهای داده پس از پردازش را به طور قابل توجهی کاهش می‌دهد. این امکان با هر پرواز کارآمد، اطلاعات دقیق و فوری از عوارض زمین را حاصل می‌کند. بار مفید لیدار Wingtra از یک اسکنر Hesai رده بالا، IMU Inertial Labs و GNSS NovAtel تشکیل شده است. جولین مکن، مدیر محصول شرکت Wingtra، با اشتیاق بیان کرد: «ما از بازخورد اولین مشتریان خود بسیار خوشحالیم که تا چه حد تنظیم و پرواز این سیستم و در نتیجه، تولید ابر نقاط با کیفیت بالا، برایشان به صورت شگفت انگیزی آسان بوده است. همانطور که همیشه قول داده بودیم، اطلاعات با دقت بالا، قابل اعتماد و قابل تکرار را ارائه می‌دهیم.» کارلوس فمر، مدیر بخش اکتساب داده در HDR، یک شرکت طراحی و مهندسی آمریکایی با شهرت جهانی، تجربیات خود را از آزمایش بار مفید لیدار Wingtra به اشتراک گذاشت: «ما در حال مشاهده نتایج سطح کیفیت صفر [توپوگرافی USGS] بر روی سطوح سخت هستیم که نتایج با کیفیتی هستند. ما توانستیم کیفیت هم ترازای نوارهای افقی و عمودی را آزمایش کنیم. ما هم به مناطق دارای پوشش گیاهی و هم به مناطق بدون پوشش گیاهی نگاه کردیم و بسیار تمیز است، به خوبی هم تراز می‌شود»





چگونه لیدار پهپادی برنامه ریزی پاکسازی مین های زمینی را بهبود می بخشد؟ پروژه های در آنگولا

اگوست ۲۰۲۳
مترجم: پویا مرادی

جهت مشاهده مقاله اصلی اسکن کنید



موسسه خیریه پاکسازی مین بریتانیا، The HALO Trust، با Route scene برای انجام یک پروژه لیدار پهپادی در Cuito Cannavale، در استان Cuando Cubango آنگولا همکاری کرد. این مطالعه موردی مزایای لیدار پهپادی را برای کشف و نقشه برداری از ویژگی های میدان مین به عنوان مبنایی برای اطلاع رسانی به برنامه ریزی پاکسازی نشان می دهد. نتایج می توانند پاکسازی را ایمن تر کنند و از طریق رویکردی هدفمند، آن را تسریع کنند. مین های زمینی بی تفاوت حیوانات بی شماری را معلول و می کشند و سالانه حدود ۵۰۰۰ نفر را به کام مرگ می کشانند، زیستگاه ها را غیرقابل دسترسی و غیرقابل استفاده می کنند و زندگی و معیشت را نابود می کنند. حداقل ۶۰ کشور و قلمرو در سراسر جهان به دلیل میراث گذشته یا پیامدهای درگیری های اخیر یا در حال انجام، مانند اوکراین و مناطق دیگر، به مین آلوده شده اند. پاکسازی یک فرآیند بسیار کند و پرهزینه است و نیاز به تسریع پاکسازی مین در سراسر جهان وجود دارد. در آنگولا، مین های زمینی یادگار جنگ داخلی هستند که از سال ۱۹۷۵ تا ۲۰۰۲ به طول انجامید. استان Cuando Cubango (شکل ۱) شاهد برخی از سنگین ترین درگیری ها بود و نبرد Cuito Cuanavale بزرگترین درگیری جنگ بود. در طول درگیری، مین گذاری گسترده ای توسط هر دو طرف انجام شد که منجر به ایجاد چندین میدان مین شد. بسیاری از آنها ۲۰-۳۰ کیلومتر طول دارند، از جمله کمربندهای مین با تهدید ترکیبی مین های ضد خودرو (AV) و ضد نفر (AP) که همچنان برای جامعه محلی تهدیدی مرگبار هستند (شکل ۳)

برای حمایت از عملیات پاکسازی مین که در سال ۲۰۰۵ در Cuito Cannavale آغاز شد، موسسه خیریه هالو تراست، استفاده از حسگرهای از راه دور با استفاده از وسایل نقلیه هوایی بدون سرنشین (UAV یا «پهپادها») از جمله دوربین های حرارتی مادون قرمز (TIR) و دوربین های RGB را برای شناسایی مهمات منفجر نشده (UXO) آزمایش کرد. با این حال، بسیاری از نشانه های درگیری که نشان دهنده وجود مین های ضد خودرو و ضد نفر - مانند سنگرها، پناهگاه ها یا دهانه ها - اکنون با پوشش گیاهی پوشیده شده اند و دیگر از روی زمین یا هوا با استفاده از حسگرهای RGB یا TIR پهپاد قابل مشاهده نیستند. بنابراین، به روش دیگری برای کشف نیاز بود. لیدار پهپادی به دلیل توانایی آن در نفوذ به پوشش گیاهی و فعال کردن تیم نظرسنجی برای نقشه برداری از یک منطقه و پیش بینی محل احتمالی قرارگیری خط مین، به عنوان یک راه حل احتمالی شناسایی شد.

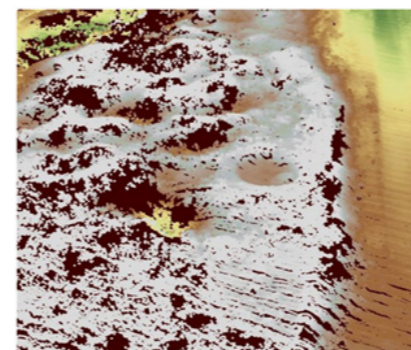


Figure 2: A point cloud, strip of vegetation using LidarViewer Pro, showing the simulated new terrain.

شکل ۴: یک ابر نقطه ای، از پوشش گیاهی با استفاده از Lidar Viewer Pro، که دهانه معدن شبیه سازی شده را نشان می دهد.

اعتبارسنجی اولیه در اسکاتلند

Route scene، سازنده سیستم های لیدار پهپادی و نرم افزار مرتبط، و موسسه خیریه هالو تراست، که هر دو مستقر در اسکاتلند هستند، در سال ۲۰۲۰ به صورت محلی آزمایشی انجام دادند تا تأیید کنند که لیدار پهپادی به طور مؤثر می تواند بقایای میدان های نبرد را نقشه برداری کند که در نرم افزار پس پردازش قابل شناسایی است. مکانی با پوشش گیاهی مناسب پیدا شد و یک دهانه ای مین شبیه سازی شده حفر شد تا شرایط موجود در آنگولا را نشان دهد.



Figure 1: Map showing the location of Cuando Cubango, Angola.

شکل ۳: نقشه مکان کواندو کوبانگو، آنگولا را نشان می دهد.

دهانه ای شبیه سازی شده به راحتی در مدل رقمی زمین (DTM) به دست آمده (شکل ۴) شناسایی شد. این امر تأیید کرد که لیدار پهپادی قادر به مکان یابی و نقشه برداری بقایای میدان های نبرد در آنگولا خواهد بود.
پروژه آنگولا

هدف این پروژه نقشه برداری، تشخیص بقایای میدان های نبرد از جمله سنگرهای اصلی، سنگرهای ارتباطی، سنگرهای تک نفره (مواضع دفاعی تک نفره)، گودال های پناهگیری از گلوله (خفره های کم عمق به سربازان اجازه می دهد تا از انفجار گلوله و آتش سلاح های سبک در امان بمانند) و دهانه های ناشی از انفجارها بود. برای پروژه آنگولا، سه سایت با بقایای میدان جنگ شناخته شده یا مشکوک انتخاب شد: محل A: پایگاه نظامی متروکه ای در خارج از روستای Longa، ۱۰۰ کیلومتری شمال غربی Cuito Cannavale، محل B: یک خط مین دفاعی گسترده با یک سنگر مرتبط، ۹ کیلومتری شرق Cuito Cannavale، محل C: پایگاه نظامی متروکه، ۲۵ کیلومتری جنوب شرقی Cuito Cannavale از نظر ارتفاع، زمین در هر سه سایت مشابه بود و همگی نسبتاً مسطح بودند. با این حال، میزان پوشش گیاهی به طور قابل توجهی متفاوت بود. محل های A و C دارای پوشش درختی متراکم بودند، در حالی که محل B دارای پوشش درختان و درختچه های سبک بود.

تجهیزات و نرم افزار

برای این پروژه، یک سیستم لیدار پهپادی آزمایشی ساخته شد که شامل موارد زیر بود:

- یک حسگر لیدار ۱۶ کاناله که قادر به جمع آوری تقریباً ۶۰۰ هزار نقطه در ثانیه است.
- یک حسگر GNSS/INS
- فضای ذخیره سازی داده برای ضبط ۱۲ ساعت داده
- سیستم به گونه ای طراحی شده بود که در برابر لرزش های حین پرواز و حمل توسط کاربران مقاوم باشد و برای کار به اتصال موبایل یا اینترنت نیاز نداشت، بنابراین استقلال عملیاتی و امنیت داده را فراهم می کرد.
- داده های GNSS برای پس پردازش مسیر جمع آوری شد تا حداکثر دقت داده ها تضمین شود.
- سیستم لیدار پهپادی روی یک هگزاکوپتر با قابلیت حمل بار ۵ کیلوگرم به مدت تقریبی ۱۵ دقیقه سوار شد.

نتیجه گیری

حسگرهای از راه دور با روش های متعارف بررسی میدان مین سازگار هستند، زیرا اطلاعاتی را ارائه می دهند که با هیچ روش دیگری قابل دستیابی نیست. در عملیات پاکسازی مین «موسسه خیریه هالو تراست» در آنگولا، داده های لیدار پهپادی - همراه با دانش بستر میدانی - اطلاعات ارزشمندی برای تکمیل عملیات بررسی متعارف ارائه کرد. در تمامی سایت های مورد بررسی، داده های لیدار پهپادی شواهدی از سنگرها، دهانه ها و سنگرهای تک نفره ارائه کرد - ویژگی هایی که در تصاویر ماهواره ای، تصاویر RGB/TIR یا از روی زمین قابل تشخیص نبودند یا فقط تا حدی قابل مشاهده بودند. بنابراین، این پروژه نشان می دهد که لیدار پهپادی می تواند با موفقیت برای شناسایی ویژگی های میدان جنگ که ممکن است نشانگر مین گذاری باشند، به ویژه زمانی که این ویژگی ها با پوشش گیاهی پنهان شده اند، مورد استفاده قرار گیرد. سپس این شواهد می تواند برای ایجاد برنامه های پاکسازی هدفمند مورد استفاده قرار گیرد که موجب سریع تر و ایمن تر شدن پاکسازی می شود.





یکساله شدن نسخه هشت الگوریتم YOLO

You Only Look Once

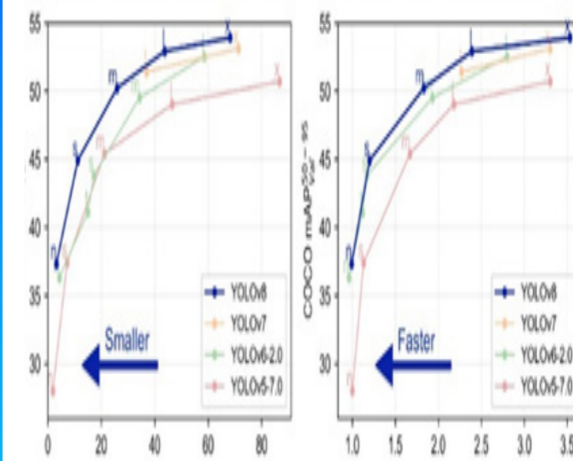
۲۰ ژانویه ۲۰۲۴

نویسنده: بهنام صولتی نیا

ultralalytics YOLOv8

اما نسخه شماره هشت YOLO طیف کاملی از وظایف هوش مصنوعی بینایی مانند تشخیص، تقسیم بندی، تخمین وضعیت، ردیابی، طبقه بندی و تشخیص اشیاء در زمان واقعی پشتیبانی می‌کند. همچنین برای استفاده از YOLO می‌توان از دو روش خط فرمان (CLI) یا نصب پکیج ارائه شده توسط Ultralytics استفاده کرد که این امر باعث ساده‌تر شدن استفاده از این الگوریتم شده است. بررسی‌ها نشان می‌دهد که این نسخه از YOLO مرکز یک شیء را به صورت مستقیم پیش‌بینی می‌کند و این روش جایگزین Anchor Box شده است که این موضوع در کنار تغییرات بلوک‌های کانولوشن استفاده شده در مدل می‌تواند باعث سرعت بخشیدن به الگوریتم شود. شایان ذکر است، علاوه بر تغییر معماری، سعی شده است در نحوه آموزش نیز تغییراتی ایجاد کنند که نتایج بهتری حاصل شود. تصویر شماره سه نشان دهنده افزایش سرعت و دقت نسخه شماره هشت YOLO در مقایسه با سایر نسخه‌ها است.

یکی از بهترین و موثرترین الگوریتم‌های تشخیص اشیاء در زمینه بینایی ماشین YOLO نام دارد. الگوریتم YOLO توانایی طبقه بندی و تشخیص اشیاء در تصاویر و ویدئوها را داشته و تا به امروز در زمینه بینایی ماشین به عنوان یک ابزار قدرتمند مورد استفاده قرار گرفته است. الگوریتم YOLO یک تصویر را به یک شبکه تقسیم می‌کند و در ادامه هر کلاس را برای هر سلول شبکه پیش‌بینی می‌کند. به این روش YOLO قادر است کل تصویر را در یک مرحله پردازش کند که این امر باعث عملکرد سریعتر آن در مقایسه با سایر الگوریتم‌ها است. با گذشت زمان توانایی‌های این الگوریتم نیز افزایش پیدا کرده که می‌توان به ردیابی اشیاء در ویدئوها و تخمین ژست افراد اشاره کرد. برای آموزش YOLO از دیتاست COCO استفاده می‌شود که توسط مایکروسافت ارائه شده و شامل ۳۲۸۰۰۰ تصویر در ۸۰ زمینه مختلف است و در زمینه بینایی ماشین بسیار مورد استفاده قرار می‌گیرد. اولین نسخه این الگوریتم در سال ۲۰۱۵ توسط جوزف ردمون و همکاران ارائه شد و لقب اولین الگوریتم تشخیص اشیاء در زمان واقعی را گرفته است. در ادامه جوزف ردمون تصمیم به عدم توسعه الگوریتم YOLO گرفت که این امر باعث شد سایر متخصصین اقدام به توسعه این الگوریتم کنند و تیم Ultralytics را می‌توانیم یکی از بهترین توسعه دهندگان الگوریتم YOLO نام ببریم. YOLO در بین الگوریتم‌های تشخیص اشیاء به دلیل تعادل قابل توجه سرعت و دقت خود که امکان شناسایی سریع و مطمئن اشیاء در تصاویر را فراهم می‌کند به شدت مورد توجه قرار دارد. نسخه‌های مختلف الگوریتم YOLO از طریق تکرارهای متعدد تکامل یافته‌اند. و سعی شده است در هر نسخه جدید محدودیت‌ها کاهش پیدا کند و عملکرد الگوریتم بهتر شود. در همین راستا ژانویه ۲۰۲۳ نسخه شماره هشت از الگوریتم معروف YOLO توسط تیم Ultralytics که منتشر کننده نسخه‌های شماره سه و پنج YOLO نیز بوده است ارائه شد تا مسیری که از سال ۲۰۱۵ شروع شده ادامه پیدا کند. آخرین نسخه ارائه شده YOLO در ابتدای سال ۲۰۲۳ در پنج نسخه مقیاس‌بندی شده شامل، نانو، کوچک، متوسط، بزرگ و بسیار بزرگ ارائه شد و با گذشت نزدیک به یک سال به صورت رسمی هیچ مقاله‌ای توسط تیم ارائه دهنده منتشر نشده است و به همین دلیل با قاطعیت نمی‌توان در مورد معماری آن اظهار نظر کرد.



تصویر شماره ۳: مقایسه دقت و سرعت نسخه های مختلف YOLO توسط تیم Ultralytics

در یک سال اخیر مطالعات زیادی با استفاده از نسخه هشت الگوریتم YOLO انجام شده است و پژوهشگران با آموزش مجدد الگوریتم و بهبود عملکرد آن بر روی دیتاست‌های مختلف نتایج مناسبی به دست آورده‌اند. این نتایج نشان دهنده دقت بهتر نسخه هشت YOLO در آموزش مجدد بر روی دیتاست‌های مختلف در مقایسه با سایر نسخه‌های این الگوریتم است. همچنین شناسایی اشیاء در زمان واقعی و ردیابی آنها از موضوعات مورد بحث بوده است که در زمینه کاهش ترافیک و کنترل جمعیت مورد استفاده قرار گرفته است. همچنان YOLO در زمینه بینایی ماشین پیشتاز است و با تمام چالش‌ها و پیشرفت تکنولوژی توانسته خود را در این رقابت توانمند نشان دهد و به یکی از بهترین و پرطرفدارترین الگوریتم‌ها تبدیل شود.



شبکه‌های عصبی عمیق برای تفکیک محصولات کشاورزی با استفاده از سری‌های زمانی تصاویر سنجش‌ازدور

۱۵ فوریه ۲۰۲۴

نویسنده: مصطفی محمدی

نقشه‌برداری از نوع محصول می‌تواند به تخمین عملکرد و عرضه محصولات، بهینه‌سازی استفاده از منابع و کاهش اثرات زیست محیطی، و حمایت از بیمه محصول و ارزیابی ریسک کمک کند. نقشه‌برداری محصولات همچنین یک پیش‌نیاز برای توسعه سیاست‌هایی است که امنیت غذایی را تضمین می‌کند و منابع و خدمات زیست محیطی را حفظ می‌کند. سری‌های زمانی تصاویر ماهواره‌ای (SITS)، توالی‌های زمانی تصاویر در یک منطقه هستند که می‌توانند ویژگی‌های فنولوژیکی و طیفی محصولات مختلف را در طول فصل رشد نشان دهند، این امر با استفاده از یادگیری عمیق، روش امیدوارکننده‌ای است که می‌تواند دقت و کارایی مناسبی داشته باشد. با استفاده از مدل‌های یادگیری عمیق، مانند CNN، RNN یا مکانیسم‌های مبتنی بر توجه، می‌توان از اطلاعات مکانی و زمانی در سری‌های زمانی تصاویر ماهواره‌ای بهره‌برداری کرد و انواع محصول را با دقت بالا طبقه‌بندی کرد در دهه گذشته، طبقه‌بندی داده‌های SITS بیشتر بر اساس الگوریتم‌های یادگیری ماشین استاندارد، به ویژه مبتنی بر تصمیم (مانند جنگل تصادفی) و مبتنی بر کرنل (مانند SVM) برای شناسایی محصولات و نقشه‌برداری پوشش زمین اتکا داشته است. چندین مطالعه نشان داده‌اند که random forests نسبت به SVM در طبقه‌بندی محصولات با سری‌های زمانی عملکرد بهتری داشته. اما با توجه به اینکه الگوریتم جنگل تصادفی یک الگوریتم کم‌عمق است، برای طبقه‌بندی داده‌های بزرگ عملکرد خوبی ندارد. به همین دلیل در سال‌های اخیر اغلب از روش‌هایی بر مبنای یادگیری عمیق برای طبقه‌بندی سری‌های زمانی استفاده شده است. سه دسته Recurrence-based، Convolution-based و Attention-based عموماً کاربرد بیشتری برای طبقه‌بندی محصولات دارند.

Convolution-based Deep Learning Models شبکه‌های عصبی کانولوشنی، یا به اختصار CNN، مدل‌هایی هستند که می‌توانند برای طبقه‌بندی سری‌های زمانی استفاده شوند. این مدل‌ها از لایه‌های کانولوشنی تشکیل شده‌اند که می‌توانند الگوهای محلی و انتقال‌پذیر را در داده‌ها شناسایی کنند. برای نمونه از این نوع از معماری برای شبکه‌های عصبی می‌توان به شبکه عصبی کانولوشنال زمانی (TempCNN) و شبکه باقیمانده یک بعدی چند مقیاسی (MSResNet) اشاره کرد. Recurrence-based Deep Learning Models شبکه‌های عصبی بازگشتی، یا به اختصار RNN، مدل‌هایی هستند که می‌توانند برای مدلسازی و طبقه‌بندی سری‌های زمانی استفاده شوند. این مدل‌ها از لایه‌های بازگشتی تشکیل شده‌اند که می‌توانند حافظه کوتاه‌مدت را در خود نگه دارند و وابستگی‌های زمانی را در داده‌ها یاد بگیرند. دو نوع شبکه Long Short-Term Memory (LSTM) و Gated Recurrent Units (Memory) مثال‌هایی از این دسته هستند که برای طبقه‌بندی سری‌های زمانی استفاده شده‌اند. Attention-based Deep Learning Model یک تکنیک قدرتمند در یادگیری عمیق است که به‌ویژه در زمینه‌های پردازش زبان طبیعی (NLP) و بینایی ماشین کاربرد دارد. این مدل به شبکه‌های عصبی اجازه می‌دهد که بر روی بخش‌های خاصی از داده‌های ورودی که بیشترین ارتباط را با هدف مورد نظر دارند، تمرکز کنند. این مدل با انتخاب و تأکید بر اطلاعات مرتبط، عملکرد شبکه را بهبود می‌بخشد. Self-attention و Global (soft) attention نمونه‌هایی از شبکه‌های این دسته برای سری‌های زمانی هستند.



* مهمترین کنفرانس های فارسی در زمینه نقشه برداری

– هشتمین کنگره بین المللی توسعه زیر ساخت های فناور مهندسی عمران، معماری و شهرسازی ایران
تاریخ برگزاری: ۲۸ شهریور ۱۴۰۳
برگزار کننده: انجمن مدیریت و مهندسی توسعه فناوری

– دهمین کنگره سالانه بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری

تاریخ برگزاری: ۲۷ شهریور ۱۴۰۳
برگزار کننده: دبیرخانه دائمی کنگره با همکاری، دانشگاه شیراز، دانشگاه هنر اسلامی تبریز، دانشگاه مراغه، انجمن مهندسی رودخانه ایران، و سایر دانشگاه های برجسته کشور

– هشتمین کنفرانس بین المللی توسعه فناوری مهندسی مواد، معدن و زمین شناسی
تاریخ برگزاری: ۲۴ تیر ۱۴۰۳
برگزار کننده: انجمن مدیریت و مهندسی توسعه فناوری

* مهمترین کنفرانس های لاتین در زمینه نقشه برداری

– دوازدهمین کنفرانس بین المللی Agro - Geoinformatics
تاریخ برگزاری: ۱۵ - ۱۸ July ۲۰۲۴
محل برگزاری: Novi Sad - Serbia

– چهاردهمین دوره WHISPERS برای تصاویر هایپراسپکترال و پردازش سیگنال
تاریخ برگزاری: ۰۹ - ۱۱ December ۲۰۲۴
محل برگزاری: Helsinki - Finland

– همایش بین المللی زمین شناسی و سنجش از دور IEEE
تاریخ برگزاری: ۷ - ۱۲ July ۲۰۲۴
محل برگزاری: Athens - Greece



اقیانوس مملو از ذرات ریز پلاستیکی است ما راهی برای ردیابی آنها با ماهواره ها پیدا کردیم!

۱۵ دسامبر ۲۰۲۳

مترجم: مژده علوی



جهت مشاهده مقاله اصلی اسکن کنید



شناور خورشیدی با قابلیت فیلتر پلاستیک های خارج از آب



استقرار شبکه های نمونه برداری پلانکتون در دریاچه میشیگان توسط محققان

ردیابی جریان های میکروپلاستیک در طول زمان از آنجا که CYGNSS به طور مداوم سرعت باد را ردیابی می کند، به ما اجازه می دهد ببینیم که چگونه غلظت های میکروپلاستیک در طول زمان تغییر می کنند. با متحرک سازی تصویر به اندازه یک سال، ما تغییرات فصلی را نشان دادیم که قبلاً نمی دانستیم. ما متوجه شدیم که غلظت جهانی میکروپلاستیک در طول ماه های تابستان در اقیانوس اطلس شمالی و اقیانوس آرام به اوج خود می رسد. برای مثال، ژوئن و جولای، ماه های اوج برای زباله بزرگ اقیانوس آرام هستند. تمرکز بر روی قله نیم کره جنوبی در ماه های تابستان ژانویه و فوریه. غلظت در نیم کره جنوبی در طول ماه های تابستانی آن یعنی ژانویه و فوریه به اوج خود می رسد. غلظت های پایین تر در طول زمستان در هر دو نیم کره به احتمال زیاد به دلیل ترکیبی از جریان های قوی تر است که باعث شکستن ستون های میکروپلاستیک و افزایش اختلاط عمودی بین آب های عمیق و سطحی می شود که برخی از میکروپلاستیک را به زیر سطح حمل می کند. این رویکرد همچنین می تواند مناطق کوچک تر را در دوره های زمانی کوتاه تر مورد هدف قرار دهد. به عنوان مثال، ما به بررسی رویداد های خروجی اپیزودیک از دهانه رودخانه های یانگتزه و کیان تانگ چین پرداختیم، جایی که آن ها در دریای چین شرقی تخلیه شدند. این رویدادها ممکن است با افزایش فعالیت های تولید صنعتی و یا با افزایش نرخی که در آن مدیران اجازه عبور رودخانه ها از طریق سدها را دادند، مرتبط باشد.

هدف گیری بهتر برای پاکسازی

تحقیق ما چندین کاربرد بالقوه دارد. سازمان های خصوصی، مانند پاک سازی اقیانوس، یک سازمان غیرانتفاعی در هلند و کلوت، یک شرکت فنلاندی متخصص در فن آوری پاک، از کشتی های مجهز به ویژه برای جمع آوری، بازیافت و دفع زباله و زباله دریایی استفاده می کنند. ما گفتگو با هر دو گروه را آغاز کرده ایم و امیدواریم که در نهایت به آن ها کمک کنیم تا ناوگان خود را موثرتر به کار گیرند. تصورات فضایی ما همچنین ممکن است برای تایید و بهبود مدل های پیش بینی عددی استفاده شود که تلاش می کنند تا چگونگی حرکت میکروپلاستیک ها را در طول اقیانوس ها با استفاده از الگوهای گردش اقیانوس ردیابی کنند. محققان در حال توسعه چندین مدل از این دست هستند. در حالی که ناهنجاری های ناهمواری اقیانوسی که مشاهده کردیم به شدت با غلظت میکروپلاستیک مرتبط است، تخمین غلظت ما بر اساس همبستگی هایی است که مشاهده کردیم، نه بر اساس یک رابطه فیزیکی شناخته شده بین میکروپلاستیک های شناور و ناهمواری اقیانوس. می تواند این باشد که ناهنجاری های ناهمواری ناشی از چیز دیگری است که با حضور میکروپلاستیک ها نیز مرتبط است. یک احتمال، مواد فعال سطحی روی سطح اقیانوس است. این ترکیبات شیمیایی مایع، که به طور گسترده در پاک کننده ها و محصولات دیگر استفاده می شوند، در طول اقیانوس ها به روش هایی مشابه با میکروپلاستیک حرکت می کنند، و همچنین اثر تضعیف کننده بر روی ناهموار کردن اقیانوس ناشی از باد دارند. مطالعات بیشتری برای شناسایی نحوه ایجاد نواحی صافی که ما شناسایی کردیم، و اگر به طور غیرمستقیم توسط سورفکتانت ها ایجاد می شوند، مورد نیاز است تا بهتر درک کنیم که دقیقاً چگونه مکانیسم های انتقال آنها با میکروپلاستیک ها مرتبط است. اما امیدوارم این تحقیق بتواند بخشی از یک تغییر اساسی در ردیابی و مدیریت آلودگی میکروپلاستیک باشد.

گشتن به دنبال مناطق صاف

تولید جهانی سالانه پلاستیک از دهه ۱۹۵۰ هر ساله افزایش یافته و به ۳۵۹ میلیون تن در سال ۲۰۱۸ رسیده است. بخش عمده ای از آن در محل های دفن زباله باز و کنترل نشده ختم می شود جایی که در آن می تواند به مناطق زه کشی رودخانه و در نهایت به اقیانوس های جهان شسته شود. محققان برای اولین بار در دهه ۱۹۷۰ بقایای پلاستیکی را در اقیانوس ها ثبت کردند. امروزه ۸۰ تا ۸۵ درصد از زباله دریایی را شامل می شود. رادارها در ماهواره های CYGNSS برای اندازه گیری باد بر روی اقیانوس به طور غیر مستقیم با اندازه گیری این که چگونه سطح آب را ناهموار می کنند، طراحی شده اند. ما می دانستیم که وقتی مواد زیادی در آب شناورند، بادها به اندازه کافی آن را ناهموار نمی کنند. بنابراین ما سعی کردیم محاسبه کنیم که اگر بادهایی با همان سرعت در آب زلال می وزیدند، اندازه گیری ها نشان می دهد که سطح چقدر صاف تر از آن چیزی است که باید باشد. این ناهنجاری «ناهمواری از دست رفته» به شدت با غلظت میکروپلاستیک ها در نزدیکی سطح اقیانوس در ارتباط است. به عبارت دیگر، مناطقی که در آن ها آب های سطحی به نظر می رسد به طور غیر معمول صاف باشند، اغلب حاوی غلظت های بالایی از میکروپلاستیک هستند. صافی می تواند توسط خود میکروپلاستیک ها یا احتمالاً توسط چیز دیگری که با آن ها در ارتباط است، ایجاد شود. با ترکیب تمام اندازه گیری های انجام شده توسط ماهواره های CYGNSS که به دور دنیا گردش می کنند، می توانیم تصاویر کلی گذشت زمان از غلظت میکروپلاستیک اقیانوس را ایجاد کنیم. تصاویر ما به راحتی نقاط زباله بزرگ اقیانوس آرام و مناطق ثانویه غلظت بالای میکروپلاستیک در اقیانوس اطلس شمالی و اقیانوس جنوبی را شناسایی می کنند.

پلاستیک رایج ترین نوع بقایای شناور در اقیانوس های جهان است. امواج و نور خورشید بیشتر آن را به ذرات کوچکتری به نام قطعات میکرو پلاستیک کم تر از ۵ میلی متر در عرض تقریباً به اندازه دانه کنجد تجزیه می کنند. برای درک اینکه چگونه آلودگی میکروپلاستیک بر اقیانوس تاثیر می گذارد، دانشمندان باید بدانند که چه مقدار وجود دارد و در کجا تجمع می کند. اکثر داده ها در مورد غلظت میکروپلاستیک از کشتی های تجاری و تحقیقاتی می آیند که دو تور پلانکتون بلند و مخروطی شکل با توری بسیار ریز طراحی شده برای جمع آوری میکرو ارگانیسم های دریایی دارند. اما ترال توری تنها می تواند مناطق کوچک را نمونه برداری کند و ممکن است غلظت های واقعی پلاستیک را دست کم بگیرد. به جز در مناطق اقیانوس اطلس شمالی و اقیانوس آرام شمالی مناطق بزرگی وجود دارد که در آن جریان های اقیانوسی می چرخد و جمع آوری ذرات شناور دانشمندان، نمونه گیری بسیار کمی را برای میکروپلاستیک ها انجام داده اند. و اطلاعات اندکی در مورد چگونگی تغییر غلظت این ذرات در طول زمان وجود دارد. دو نفر از مردم تور های مخروطی شکل را از یک کشتی تحقیقاتی به درون آب پرتاب می کنند. محققان تورهای نمونه برداری پلانکتونی را در دریاچه میشیگان مستقر کرده اند. برای پاسخ به این پرسش ها، من و مدلین ایوانز، دستیار تحقیقاتی دانشگاه میشیگان، با استفاده از سیستم ماهواره ای ناوبری جهانی ناسا، روش جدیدی را برای تشخیص غلظت میکروپلاستیک از فضا توسعه دادیم. CYGNSS شبکه ای از هشت میکروماهواره است که در سال ۲۰۱۶ راه اندازی شد تا به دانشمندان کمک کند تا طوفان ها را با تجزیه و تحلیل سرعت باد استوایی پیش بینی کنند. آن ها اندازه گیری می کنند که چگونه باد سطح اقیانوس را ناهموار می کند، شاخصی که ما متوجه شدیم هم چنین می تواند برای تشخیص و ردیابی مقادیر زیادی از میکروپلاستیک ها استفاده شود.

این داستان بخشی از اقیانوس ۲۱ است.

مجموعه ما روی اقیانوس جهانی با پنج پروفایل عمیق افتتاح شد. به دنبال مقالات جدیدی در مورد وضعیت اقیانوس ها در رأس کنفرانس آب و هوایی بعدی سازمان ملل با نام COP۲۶ باشید. این مجموعه توسط شبکه بین المللی گفتگو به شما آورده شده است.



دگرگونی کارتو (Cartomorphosis) تحولی که با کاداستر آغاز می‌شود!!

۱۵ دسامبر ۲۰۲۳
مترجم: افسانه طالبی زاده



جهت مشاهده مقاله اصلی اسکن کنید

در طول ۱۵ سال گذشته، اطلاعات مکانی در تحول شهرها، شهرستان‌ها و تمامی ایالت‌های مکزیک تاثیرگذار بوده اند. مشتری و ارائه‌دهنده داده برای ایجاد مجموعه داده های به روز با یکدیگر همکاری کردند و این امکان را فراهم ساختند که شهرداری ها بتوانند منابع مالی خود را از طریق سیاست های قاطعانه در مدیریت زمین افزایش دهند. برای این منطقه در مکزیک، به روزرسانی کاداسترها اولین گام برای دستیابی به آزادی مالی و توانمند سازی تصمیم گیری های چندگانه از طریق نقشه ها بوده است. در سال ۲۰۱۰، خوان پارتیدا به عنوان مدیر ارشد مالی بخشی از دولت جدید تلاخومولکو (Tlajomulco) منصوب شد. این شهرداری با مساحت ۷۱۶ کیلومتر مربع، بخشی از جالیسکو (Jalisco)، سومین ایالت بزرگ مکزیک (بر اساس تولید ناخالص داخلی) است که در مجموع مساحت آن ۸۰۰۰۰ کیلومتر مربع می باشد و شامل ۱۲۵ شهرداری است. مقامات دولتی یک کاداستر بدون نقشه که با حروف و عدد ثبت شده بود، عکس‌های هوایی ده ساله و برخی خطوط کلی از املاک را روی کاغذ دریافت کردند. شهرداری به منظور تامین مالی برای به روزرسانی قابلیت های اداری خود، نیاز ضروری به منابع تازه داشت تا بتواند با توسعه سریع اراضی، در منطقه خود همگام شود.

این سازمان از برنامه های فدرال برای تامین مالی یک مجموعه داده مکانی، نرم‌افزار و فرآیندهای به روزرسانی استفاده کرد. این مجموعه داده، اولین مجموعه داده در نوع خود در مکزیک بود که شامل تصاویر هوایی عمودی و مایل با فاصله نمونه زمینی ۱۰ سانتی‌متری (GSD) و نقشه برداری متحرک می شد، همچنین آن ها از اولین ها کسانی بودند که از وسایل نقلیه هوایی بدون سرنشین (UAVs) برای به روز رسانی پوشش های جزئی استفاده کردند. کل مجموعه داده برای دفاتر کاداستر و بقیه مناطق شهرداری از طریق ای کارتو (eCarto)، پلتفرم نقشه‌برداری وب کارتو دیتا (CartoData) در دسترس قرار گرفت. هر منطقه شهری دارای برنامه ای کارتو (eCarto) مخصوص به خود بود که اجازه می‌داد شناسه ملک، کلید اصلی هر معامله شهری براساس بررسی متقابل با مناطق دیگر باشد تا اعتبارسنجی و واجد شرایط بودن آن بررسی شود. تا به امروز، ۱۸۳ برنامه و نقشه یک چارچوب را برای همکاری تیمی از طریق یک زمینه مشترک، یعنی منطقه مورد نظر، فراهم کرده اند. این برنامه ها شامل کاداستر و مدیریت کلی زمین تا ارسال نیرو های امنیتی، جمع آوری زباله، نظارت بر آب و هوا، مدیریت بحران و بازسازی فضای عمومی می شوند.

ای کارتو (eCarto) منطقه تلاخومولکو (Tlajomulco) دارای بیش از ۱۸۳ برنامه نقشه از کاداستر تا جمع آوری زباله است. گردش های کاری چندگانه نیز ایجاد شد و هر بار که مجموعه داده به روز می شد، طبق دستورات از پیش تعریف شده مقادیر متر مربع ساخته شده در یک ملک با مقادیری که ثبت شده بود، اعتبارسنجی می شد. در صورت عدم تطابق، سیستم مجوز ساختمان را راستی آزمایی می کند، ثبت کاداستر را به روزرسانی می کند و بازرسی آغاز می شود سپس هرگونه مجوز تجاری یا ساخت و ساز اضافی را غیرفعال می‌کند. ترکیب داده ها، نرم افزارها و فرآیندها به صورت هماهنگ، کلید تحقق این امر بود. این امر منجر به افزایش چهار برابری درآمد مرتبط با ثبت زمین در یک دوره پنج ساله، بهبود سلامت مالی، رتبه بندی اعتباری بهتر (S&P and Fitch) و کسب جوایز متعددی مانند جایزه مکانی آمریکای لاتین برای بهترین سیستم کاداستر و نوآورانه ترین سازمان در بخش عمومی در سال ۲۰۱۸ شد.

افزایش مقیاس

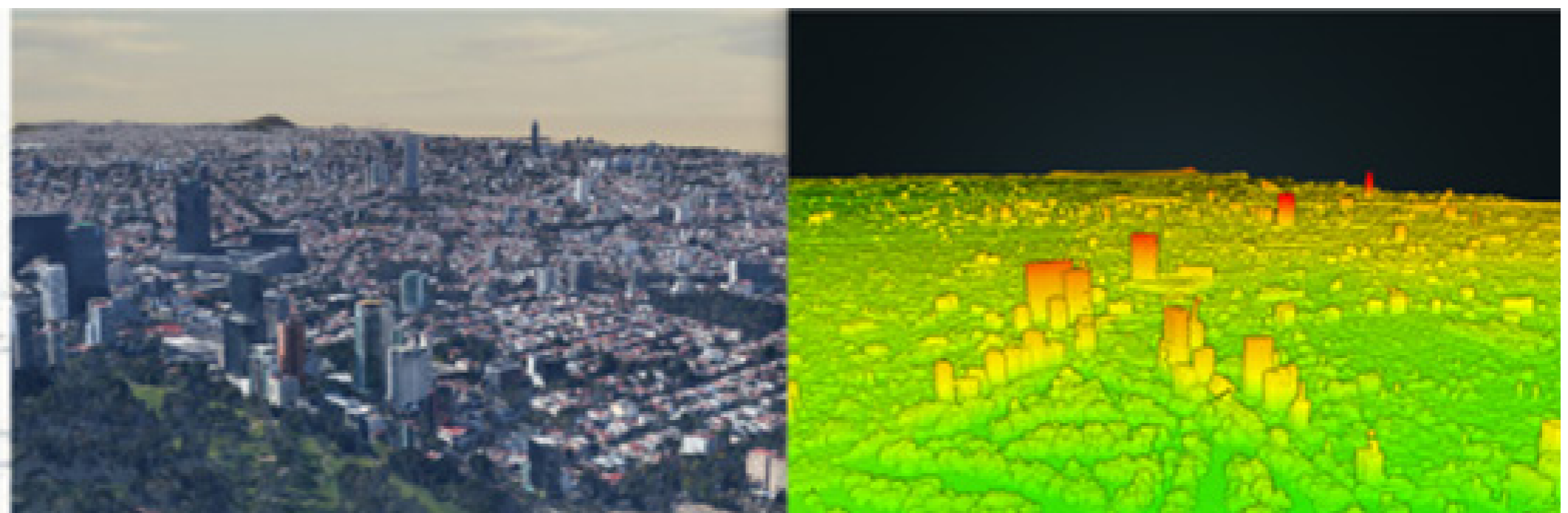
در ایالت جالیسکو (Jalisco) که تلاخومولکو (Tlajomulco) در آن واقع شده است، تقریباً هر ده سال یک بار عکس‌های هوایی از مهم ترین شهرهای آن به دست می آید. این تصاویر در بایگانی ها باقی می ماند و به ندرت مورد استفاده متخصصان کاداستر قرار می گیرد. وقتی پارتیدا دفتر خود را تغییر داد، از این وضعیت آگاه شد. این تیم تصمیم گرفت تا با در نظر گرفتن هر شهرداری به عنوان یک نهاد مستقل و در دسترس قرار دادن همه داده ها از سال ۱۹۶۷، پلتفرم تلاخومولکو (Tlajomulco) را تکرار کند. این آرشیو ها دیجیتالی شدند و همراه با یک مجموعه داده به روز شده که در سال ۲۰۲۰ به دست آمد، در دسترس قرار گرفتند. مجموعه داده جدید شامل تصاویر GSD ۱۰ سانتی متر، تصاویر مایل و داده های لیدار بود. دولت هزینه های تهیه و پردازش مجموعه داده جدید را بر عهده گرفت، و به شهرداری ها این فرصت را داد تا با کم ترین هزینه روی اطلاعات مکانی جدید سرمایه‌گذاری کنند.



بهره گیری از ساده ترین فرصت ها در تکیلا (Tequila)
تکیلا (Tequila) یکی از شهرداری هایی بود که از داده‌های ایالت جالیسکو (Jalisco)، تجربه کسب شده در تلاخومولکو (Tlajomulco) و نیروی انسانی کارتو دیتا (CartoData) بهره مند شد. در یک رکورد شش هفته ای، سیستم کاداستر را در ای کارتو (eCarto) اجرا کرد و درآمد خالص مالیاتی خود را فقط در دو سال تا ۳۳۲ درصد افزایش داد. این امر تا حدودی به دلیل این بود که بسیاری از تاسیسات تولیدی در تکیلا به عنوان سوله یا مزرعه ثبت شده بودند، که منجر به از دست رفتن مجموعه ای از مالیات ها در طول چند دهه شده بود. اما سپس درآمد اضافه شده، به از بین بردن یک دور باطل و طولانی مدت از خدمات عمومی ضعیف به دلیل ضعف مالی شهرداری، کمک کرد.

اولین گام به سمت شهر هوشمند با تامین مالی

برنامه ریزی شهری در آمریکای لاتین به طور قابل توجهی با شهرهای آمریکایی یا اروپایی متفاوت است؛ در آمریکای لاتین شهر ها پر هرج و مرج تر هستند و سکونتگاه های غیررسمی فراوانی در آن ها وجود دارد بنابراین طبیعتاً وظایف کاداستر به چالش کشیده می شود. به لطف تجربیات جمع آوری شده در طول ۱۵ سال گذشته، به طور مداوم به دولت ها در مکزیک کمک می شود تا در مسیر به روز رسانی و طراحی مجموعه داده کاداستری حرکت کنند و این امکان فراهم می شود که به طور مداوم چارچوب دگرگونی کارتو (Cartomorphosis) را هماهنگ و ساده کنند. تاکنون، کارتو دیتا (CartoData) دگرگونی کارتو (Cartomorphosis) را در سطوح مختلف در بیش از ۶۳ شهرداری و دو کشور از جمله السالوادور اجرا کرده است. اگر هدف، طراحی یک شهر هوشمند باشد، اولین گام، داشتن یک مجموعه داده کاداستر است که تا حد امکان به واقعیت نزدیک باشد و به طور مداوم با معاملات روزانه به روز رسانی شود. هرچند به روزرسانی مجموعه داده در برخی موارد ممکن است نیاز به سرمایه گذاری قابل توجهی از نظر هزینه و زمان داشته باشد، اما این سرمایه گذاری ها به سرعت باز گردانده می شوند، چه از نظر درآمد های مالیاتی بالاتر، کنترل بهتر منابع زمین، و با به این دلیل که آن‌ها داده های مفیدی را برای تقویت سایر خدمات عمومی فراهم می کنند.





امروزه فناوری GIS کاداستر چند منظوره را در دسترس قرار می دهد

۸ فوریه ۲۰۲۴

مترجم: نازنین محبوبی زاده



جهت مشاهده مقاله اصلی اسکن کنید

بینش در مقابل واقعیت

در حالی که چشم-انداز MPC در مفهوم نسبتاً ساده است، زمانی که از گزارش ۱۹۸۰ گذشته است، برخی از چالش‌های بسیار واقعی را در تحقق این مفهوم برجسته می‌کند (شکل ۴). این عدم تحقق عملیاتی ناشی از عوامل متعددی است. در بسیاری از کشورها، از جمله ایالات متحده آمریکا، اطلاعات زمین در حوزه‌های قضایی محلی و ایالتی/استانی ذخیره و نگهداری می‌شود. افزودن پیچیدگی بیشتر، سیلوهای اطلاعات زمین است که در این حوزه‌های قضایی وجود دارد. به عنوان مثال، اطلاعات لازم برای اهداف ارزش-گذاری و مالیات اغلب توسط مقامات ارزشیابی جمع-آوری و نگهداری می‌شود. داده‌های مربوط به معاملات اموال غیرمنقول ممکن است توسط گروه دیگری نگهداری و مدیریت شوند، اغلب در یک دفتر ضبط یا ثبت. اگر مؤلفه نقشه‌برداری وجود داشته باشد، ممکن است با یک گروه یا گروه دیگر باشد، اما لزوماً به هم مرتبط نباشد و در برخی موارد، نقشه‌برداری توسط بخش کاملاً متفاوتی نگهداری می‌شود. سوابق نیز به طور سنتی در طیف گسترده‌ای از سیستم‌ها ذخیره می‌شوند: برخی بر اساس کاغذ و برخی دیگر به صورت کامپیوتری. بسیاری از سیستم‌های رایانه‌ای ماهیت اختصاصی دارند یا به دلیل ذاتی استانداردهای باز، توانایی آن‌ها برای تعامل با سایر سیستم‌ها محدود است. تمایل دولت به پذیرش آهسته فناوری و تغییرات ناگهانی به طور کلی است زیرا سیستم‌های مدیریت زمین زیربنای اقتصاد کشورها هستند (GKI، ۲۰۲۲). نتیجه، داده‌های جداشده و به اشتراک‌گذاری داده‌های استاتیک یا تراکنشی بین همه سازمان‌ها، اعم از خصوصی و عمومی، با منافع خاص در اطلاعات زمین است.



تصویر شماره ۴: چالش‌های مدیریت زمین (GKI، ۲۰۲۲) که به تحقق آهسته MPC کمک می‌کند.

نشانه‌هایی وجود دارد که پیشرفت‌های تکنولوژیک امروزی، یک کاداستر چند منظوره کاملاً عملیاتی را در دسترس قرار می‌دهد، پس از دهه‌ها چشم‌انداز جهانی و پیشرفت در مقیاس کوچک به سمت یک سیستم جامع حقوق زمین مبتنی بر نقشه. این امر با افزایش نگرانی برای کاهش بلایا، کاهش آب‌وهوا و توسعه پایدار و نیاز به یکپارچگی، اشتراک-گذاری و همکاری بین آژانس‌ها تسریع می‌شود. از زمانی که شورای تحقیقات ملی ایالات متحده (NRC) گزارش پیشگامانه «نیاز به کاداستر چند منظوره» را در سال ۱۹۸۰ منتشر کرد، یک چشم‌انداز جهانی برای اجرای سیستمی وجود داشته است که همه حقوق، محدودیت‌ها و مسئولیت‌های زمین را در یک زمینه جغرافیایی یا نقشه نشان می‌دهد. سیستم مرکزی از آن زمان، کارهای زیادی در جهت کاداستر چند منظوره (MPC)، عمدتاً در مقیاس کوچک و محلی انجام شده است. مدرن‌سازی، دیجیتالی‌سازی و اتوماسیون در بسیاری از سازمان‌های دولتی با سیستم‌های اطلاعات زمین - ثبت، ارزیابی، برنامه‌ریزی، منابع طبیعی، سوابق اداری و موارد دیگر - رخ داده است، اما یک MPC کاملاً عملیاتی هنوز محقق نشده است. در حالی که محتوای سوابق زمین برای مدت طولانی به عنوان تابعی از دولت محلی در نظر گرفته شده است (NRC، ۱۹۸۰)، کاربران اکنون به اطلاعات مکانی دقیق در زمان واقعی برای توانایی توسعه و پیاده‌سازی راه حل‌های بین قضایی و بین سازمانی نیاز دارند که برای برآورده کردن آن‌ها طراحی شده است. اولویت‌هایی مانند واکنش به بلایا، کاهش آب-وهوا و اهداف توسعه پایدار (ویلیامسون، ۲۰۰۸). به نوبه خود، این راه‌حل‌ها باعث می‌شود تا در مورد نحوه ادغام، اشتراک‌گذاری و همکاری با سایر آژانس‌هایی که همچنین زمین را برای یک دید جامع و واحد از اطلاعات معتبر زمین مدیریت می‌کنند، توجه بیشتری شود. این الگو در سطح جهانی گسترش می‌یابد.



پیشرفت در فناوری GIS

فناوری سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی مدرن (GIS) تکامل یافته است و اکنون می‌تواند اطلاعات زمین را از ادارات دولتی متفاوت به اشتراک بگذارد و جمع-آوری کند تا دسترسی واحد و معتبر به ماهیت و میزان حقوق مالکیت، محدودیت‌ها و مسئولیت‌ها ارائه دهد. این توانایی برای به اشتراک‌گذاری و تجمیع داده‌ها با سهولت بیشتری راه‌حلی را ارائه می‌دهد که به رفع برخی از چالش‌های مدیریت زمین کمک می‌کند (شکل ۱) که همچنان مانع از پیشرفت به سمت MPC می‌شود. کارایی و دقت با محدود کردن انتقال دستی داده‌ها، تکرار تلاش و استفاده از داده‌های فعلی مستقیماً از منبع به دست می‌آید. این مزایا را نمی‌توان در جهانی مملو از چالش‌های فزاینده و نیاز به اکتشافات جدید دست کم گرفت. پیشرفت‌های قابل توجه در سال‌های اخیر به این معنی است که هوش مصنوعی (AI) به رشد و پیشرفت خود ادامه می‌دهد. با توانایی تطبیق یا در برخی موارد حتی پیشی گرفتن از دقت انسان در کارهایی مانند تشخیص تصویر، درک مطلب و ترجمه متن (لند، ۲۰۲۲)، چالش ظرفیت در تحقق MPC ممکن است به زودی کمی تسکین پیدا کند.

۵ ویژگی GIS

پنج ویژگی کلیدی زیر در فناوری مدرن GIS به اشتراک-گذاری و تجمیع اطلاعات زمین را ترویج می‌کند (شکل ۲):

- ۱) مقیاس-پذیری: مقیاس-پذیری GIS مدرن این فرصت را برای سازمان‌ها با هر اندازه و در هر مرحله از اودیسه مدیریت سرزمین خود فراهم می‌کند تا به طور کامل از مزایای GIS مدرن استفاده کنند. چه در یک سطح پروژه فردی کار کنید و چه به عنوان یک سازمان چند وجهی متشکل از تیم‌های زیادی، یک پیکربندی مناسب وجود دارد (شکل ۳).
- ۲) امنیت: فناوری مدرن GIS، و به‌ویژه نرم‌افزار تجاری (COTS)، مطابق با مقررات، استانداردها و بهترین شیوه‌ها طراحی و مدیریت می‌شود. امنیت جامع در سراسر اکوسیستم از جمله محصولات و خدمات، راه حل‌ها، زیرساخت‌های ابری، و حریم خصوصی و ابتکارات امنیتی خاص (مانند FedRAMP و GDPR) ارائه می‌شود.
- ۳) استانداردها و قابلیت همکاری: با تعهد چندین دهه به استانداردهای باز و قابلیت همکاری، فناوری مدرن GIS به کمک و پشتیبانی از توسعه استانداردهای بین‌المللی ادامه می‌دهد و دارای سابقه منبع باز مشخصات قالب آن است. با پشتیبانی از خواندن و نوشتن انواع فایل‌های استاندارد و رایج داده‌ها با استفاده از فرمت‌های داده‌های استاندارد صنعتی و بین‌المللی، و از طریق وب از طریق خدمات کسرسایوم فضایی باز (OGC)، فناوری GIS قابلیت همکاری مورد نیاز برای رفع نیازهای در حال تحول جامعه مدیریت زمین را فراهم می‌کند.
- ۴) خدمات از طریق وب: استفاده از سرویس‌های وب به همه سازمان‌های دولتی اجازه می‌دهد تا روی حوزه‌های مسئولیت خود متمرکز شوند و در عین حال داده‌های معتبر و به‌روز را در یک نقطه دسترسی واحد برای استفاده آژانس‌ها و سایرین با منافع همپوشانی به اشتراک بگذارند. کارایی و دقت با محدود کردن انتقال دستی داده‌ها و تلاش‌های تکراری و با استفاده از داده‌های فعلی مستقیماً از منبع به دست می‌آید. این‌ها مزایایی هستند که نمی‌توان آن‌ها را در جهانی مملو از چالش‌های فزاینده و نیاز به اکتشافات جدید دست کم گرفت.
- ۵) پایداری: پایداری بلند مدت مجموع چهار ویژگی قبلی یک GIS مدرن است. پایداری سیستم برای دستیابی به MPC حیاتی است. همانطور که قبلاً ذکر شد، یکی از چالش‌های تحقق MPC، ماهیت سفارشی‌سازی شده سیستم‌های مدیریت زمین قدیمی است. سیستم‌های سفارشی‌سازی شده اغلب در برابر تهدیدات امنیتی آسیب‌پذیر هستند، به تعمیر و نگهداری تخصصی در سطح بالایی نیاز دارند و مستعد سطوح بالای بدهی‌های فنی هستند.

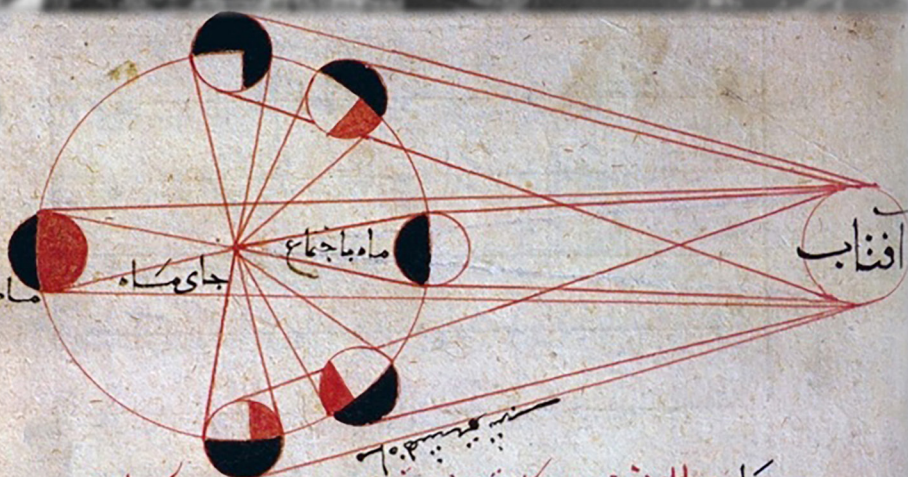
هوش مصنوعی

به طور کلی، هوش مصنوعی توانایی رایانه‌ها برای انجام وظایفی است که معمولاً به سطحی از هوش انسانی نیاز دارند (لند، ۲۰۲۲). تقاطع هوش مصنوعی و GIS که به آن geoAI گفته می‌شود، فرصت‌های عظیمی را در فضای مدیریت زمین ایجاد می‌کند. دو حوزه امیدوارکننده عبارتند از: تشخیص مرزهای کاداستر از تصاویر سنجنش از راه دور و نگاشت توصیف مرزها از اسناد اسکن شده با استفاده از تکنیک‌هایی مانند پردازش زبان طبیعی (NLP) و یادگیری ماشین (ML). هر رویکرد برای مراحل مختلف بلوغ اداره زمین اعمال می‌شود. تشخیص مرز از تصاویر به عنوان جایگزینی برای نقشه‌برداری «چکمه‌های روی زمین» برای تسریع در اولین ثبت زمین، در نتیجه تضمین حقوق مالکیت و بسیج سرمایه زمین، مورد بررسی قرار می‌گیرد. نقشه‌برداری از مرزها از اسناد موجود برای به حرکت درآوردن آن دسته از سازمان‌هایی است که زمین را به صورت کاغذی ثبت کرده‌اند، اما در قالب نقشه‌برداری شده و دیجیتالی قابل دسترسی نیستند. اولین نگاشت ثبت-نام یا تبدیل سوابق کاغذی به فرمت دیجیتالی اولین گام در فرآیند تحقق MPC است.

نتیجه

اگرچه یک MPC گسترده عملیاتی شده هنوز محقق نشده است، همه نشانه‌ها حاکی از آن است که پیشرفت‌های تکنولوژیکی و افزایش نگرانی برای کاهش بلایا، کاهش آب-وهوا و توسعه پایدار این روند را تسریع می‌کند. به عنوان مثال، در ایالات متحده آمریکا، تعدادی از پروژه‌های تجمیع قطعات در سراسر ایالت با موفقیت تکمیل شده‌اند، و دولت فدرال اخیراً قانون FLAIR را تصویب کرده است که خواستار ایجاد موجودی (کاداستر) فعلی و دقیق از زمین‌های فدرال است. هر دو نشان‌دهنده تعهد به پروژه‌های بزرگتر اداره زمین مورد نیاز برای دستیابی به MPC هستند. با استفاده از فناوری و استانداردهای GIS امروزی مانند مدل دامنه مدیریت زمین (LADM)، استانداردهای OGC و نقشه‌های پایه موجود در سطح جهانی، تصاویر و داده‌ها، دستیابی به یک کاداستر چند منظوره می‌تواند یک واقعیت باشد.





چرا جو این فرودن و کاستن نور غور ارت و سنا و کان دیگر را بنست
میان مردمان بکاستن و ناستند از این معنیها را اخلافت
در روشنا ای مشارکان که ایشان را روشنا ای از خویشتر است